

SUPER MARIO BROS. VE FILMU

ZÁŽITEK PRO PRAVÉ FANOUŠKY NINTENDA

Želvy zašlapávající, věčně skákající, mamma-mia říkající. Takový je světoznámý instalatér Mario, který od 6. dubna rozšířil své pole působnosti i na plátna kin. Něco takového, totiž první celovečerní film ze světa Super Mario Bros (live action se nepočítá), jsem si samozřejmě nemohl nechat ujít. Vydal jsem se tedy do chodovského hypermoderního biografu, kde jsme si s mojí neméně umělecky založenou kamarádkou pořídili lístek na film v původním dabingu a spolu jsme tento počín zhlédli. A jaké byly naše dojmy?

Tak především, pokud očekáváte skvěle vykonstruovanou dějovou linku a úžasné dějové zvraty, pak na tento film nechoďte. Děj zde v podstatě neexistuje a když už, tak slouží hlavně jako podpora pro easter eggů a reference na Mario hry, což jsou zároveň dva hlavní důvody, proč by někdo na tento film mohl chtít zajít.

Pokud jste tedy v životě nehráli jedinou hru s červeným instalatérem v hlavní roli a jména jako Bowser nebo Luigi vám nic neříkají, kupte si raději lístek na Rychle a zběsile 17, protože u Maria budete usínat nudou. Pokud jste ale naopak dohráli všechny jeho hry, včetně Mario's Tennis na Virtual Boye, který po pěti minutách hraní způsobuje chronické bolesti hlavy a pálení očí, budete si při sledování snímku chrochtat blahem a napočítáte v něm tolik referencí, že se vám z toho budou okolo hlavy prohánět okřídlení Koopové.

Dalším důvodem, proč se na Maria ve filmu podívat, je bezesporu dabing. Už při prozrazení dabérů se na youtube strhl velký povyk,

videoherní snímek má totiž doslova hvězdné obsazení. Nechybí jména jako Jack Black v roli Bowsera, Anya Taylor-Joy známá ze seriálu Queen's Gambit v roli Peach a málokdo by si nechal ujít Chrise Pratta (Starlorda) dabujícího samotného Maria. Na castingu se zkrátka nešetřilo a neméně peněz šlo jistě i na účet animátorům, na vzhledu filmu je to totiž znát.

Ze scén v Houbovém Království prýští všechny barvy duhy, naopak Bowserova pevnost je laděná do temně rudé a oranžové. Vrcholem filmu pro mě bylo melancholickou fialovou zabarvené bowserovo hudební sólo, při kterém Jack Black využil všechny své hudební schopnosti a daroval tak světu srdceryvnou baladu zpívanou králem želv.

Super Mario Bros. ve filmu je pro mě důkazem, že filmy nemusí být dokonalé, aby byly zábavné. Bavení se o referencích, kterých jsme si všimli, a o tom, z jaké hry jsou, to bylo vřídlo našeho potěšení. Co na tom, že jsou některé části příběhu možná trochu zbytečné, jejich přítomnost ve filmu nám dala možnost hledat další narážky na naši oblíbenou herní sérii. Jak řekl jeden z nejuznávanějších filmových kritiků: „Mario Movie je zkrátka jako jedna z těch fanouškovských animací na youtube, akorát hodinu a půl dlouhá a vytvořená multimilionovou společností.“ Plus na konci zavřeli Bowsera do sklenice, kdo by tenhle film mohl nemilovat?

JAN SVOBODA